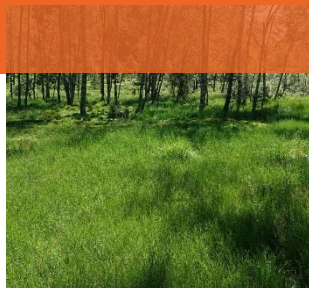
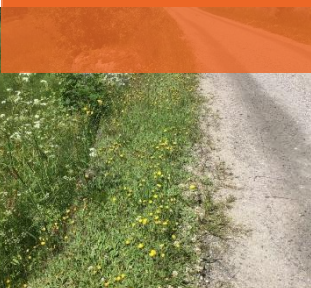

Skjøtselsforslag for Døble, Lindesnes kommune, Agder

Oppfølging av tradisjonell slåttemark

Anders Thylén

Skjøtselsforslag for Døble, Lindesnes kommune, Agder

Forfattere: Anders Thylén

Publisert: 20.06.2022

Antall sider: 21 sider

Publiseringstype: PDF med aktive lenker

Oppdragsgiver: Statsforvalteren i Agder

Tilgjengelighet: Dokumentet er offentlig tilgjengelig

Rapporten refereres som: Thylén, A. 2022. Skjøtselsforslag for Døble, Lindesnes kommune, Agder. Biofokus rapport 2022-057. Stiftelsen Biofokus. Oslo.

Forsidebilder: Døble 1964 og 2021 / Artsrik veikant / Semi-naturlig myr / Eik i engkant. Foto: Fra familien / Anders Thylén

Biofokus rapport 2022–057

ISSN 1504-6370

ISBN 978-82-8449-092-2

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

Forord

Skjøtselsforslag for Døble i Lindesnes kommune er utarbeidet av Biofokus på oppdrag fra Statsforvalteren i Agder. Notatet gir faglig funderte anbefalinger for restaurering og skjøtsel av den trua naturtypen slåtte-mark, og er i samsvar med handlingsplanen for Utvalgt naturtype slåtte-mark. Den baserer seg på feltbefaring og intervjuer med grunneieren.

Lokalitetene på Døble har fått lokal verdi (C-verdi) og er dermed ikke utvalgte naturtyper, og rapporten er ikke en fullstendig plan. Restaurering og gjenopptatt hevd kan føre til at enkelte av lokalitetene oppnår status som utvalgt naturtype om noen år. Rapporten er rettet mot den som skal utføre skjøtsel og forvaltningen, og omhandler naturgrunnlaget og dagens drift i området, samt beskrivelsen av konkrete restaurerings- og skjøtselstiltak innenfor lokalitetene.

Som vedlegg finnes en beskrivelse av de verdifulle naturtypene som inngår i drifta. Den genererer i hovedsak informasjon rettet inn mot forvaltning, inkludert søkbare egenskaper for området i Miljødirektoratets naturbase.

Biofokus takker Statsforvalteren i Agder ved Marie Bjelland for godt samarbeid i prosessen med skjøtselsplanen. Vi takker også grunneiere Betty og Odd Arnfinn Døble for faktaopplysninger, god dialog og verdifulle innspill til planen.

Oslo, 20. juni 2022

Anders Thylén

Langemyr, semi-naturlig myr sør for Døble.

Innhold

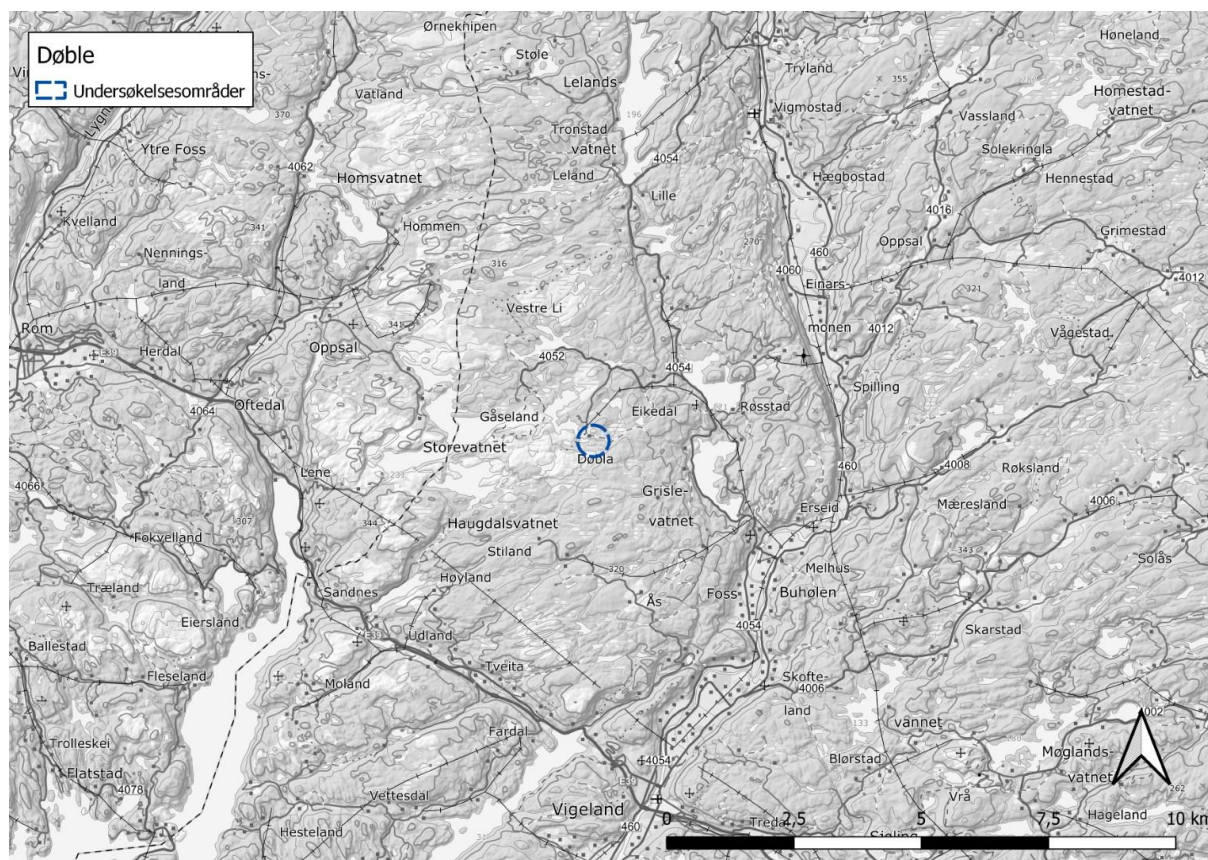
1	Innledning	5
2	Status	7
3	Skjøtselsforslag	9
3.1	Mål for tiltak/restaurering	9
3.2	Aktuelle skjøtselstiltak	11
3.3	Oppfølging	13
4	Kilder	13
	Vedlegg	14
	Bilder	14
	Naturtypelokalitet(er)	18

1 Innledning

Skjøtselsforslag for kulturmarkene ved Døble i Lindesnes kommune er laget av Biofokus ved Anders Thylén, på oppdrag for Statsforvalteren i Agder. Notatet gir faglig funderte anbefalinger for restaurering og skjøtsel av de trua naturtypene slåttemark og semi-naturlig myr, og er i samsvar med handlingsplanen for Utvalgt naturtype slåttemark.

Gården Doble ligger i Lindesnes kommune, i heiområdene vest for Audneelva, ca. 7 km nord for Vigeland, gårds- og bruksnummer 383 / 1 og 2. De undersøkte arealene består av innmarka på gården og deler av utmarka som består av myrarealer som tidligere er dyrket opp og/eller slått.

Notatet baserer seg på feltbefaring 23. juni 2021, og samtale med grunneier Betty og Arnfinn Doble. Kartleggingsmetodikk følger Miljødirektoratets instruks basert på NiN2 (heretter omtalt som MI) (Miljødirektoratet 2021), engene er i tillegg vurdert etter DN Håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning 2007) for å se om de kvalifiserer til utvalgt naturtype.

Figur 1. Det undersøkte området ligger i heiområdet nord for Vigeland.

Det er ikke registrert slåttemark på lokaliteten fra før, og det er ingen tidligere naturtyperegistreringer i i området. Derimot er det ved Miljøregistreringer i Skog (MiS) registrert lågurteikeskog og flere store eiker i østenden av innmarka. Det foreligger heller ingen tidligere artsregistreringer fra området, det nærmeste er noen fugleobservasjoner fra Døblevannet nordvest for undersøkelsesområdet.

Området ligger i en liten forsenkning i heia inntil Døblevannet, ca. 240 moh. Berggrunnen består av granittiske gneiser i overgangssone mot båndgneis (NGU 2022a), som i utgangspunktet utgjør et fattig

grunnlag for vegetasjonen. Jordsmonnet er tynt og består ifølge NGU (NGU 2022b) av humusdekke / tynt torvdekke rett over berggrunnen. Det antas likevel at mye av jordbruksmarka har et tynt morenedekke. Ved Langemyr og ved et par mindre myrer er det tykkere lag av myrtorv.

Døble har vært i familiens eie siden rundt 1860, og det er nå 6. generasjon som har tatt over gården. Gården var opprinnelig en husmannsplass under prestegård, men ble etter hvert egen gård. Det er en del kulturminner registrert på eiendommen (Riksantikvaren 2022), bl.a. en automatisk fredet gravrøys fra vikingtid. Det er også gjort funn av en jernvinneovn, et spinnehjul, og det var et mulig offersted her. Inntil en liten myr, mellom gården og Langemyr, står det fortsatt et gammelt kvernhus. Kverna skal ha vært i bruk fram til ca. 1900, og myra inntil skal ha vært slått fram til ca. 1970. Langemyr skal ifølge grunneier ha vært grøftet og dyrket opp langt tilbake. Slått foregikk her fram til rundt 1970. På 1800-tallet var det på gården åtte kyr, tolv sauer og i tillegg griser. Jordene var fulldyrka fra ca. 1920 og fram til 2003. Heiene rundt gården ble beita fram til 1960-tallet. Figur 2 viser ortofoto av innmarka fra 1973.

Engbakkene bak og øst for gårdsbebyggelsen har vært brukt til slått og beite, og har aldri vært gjødsla med kunstgjødsel. Noe naturgjødsel har vært brukt her, senest på 1970-tallet. Slåtten ble normalt utført første uka i juli. Årlig slått opphørte på 1970-tallet, og deretter er det kun slått et par ganger for å holde nede kratt. I 2021 ble alle engene slått, med maskin og noe manuelt, for første gang siden 1970-tallet. Våren 2022 er det ryddet kratt og brent fjorårsgress i engteigene.

Jordene var ute av drift en stund, men de siste fem årene har det vært slått, beite og noe bruk av kunstgjødsel her. Det var eierskifte på gården i 2021, og en ny generasjon har tatt over. Beite er nå tatt opp igjen i utmarka, og det var sommeren 2021 fire søyer og to lam av gammelnorsk spælsau på beite. Grunneier har planer om å øke besetningen.

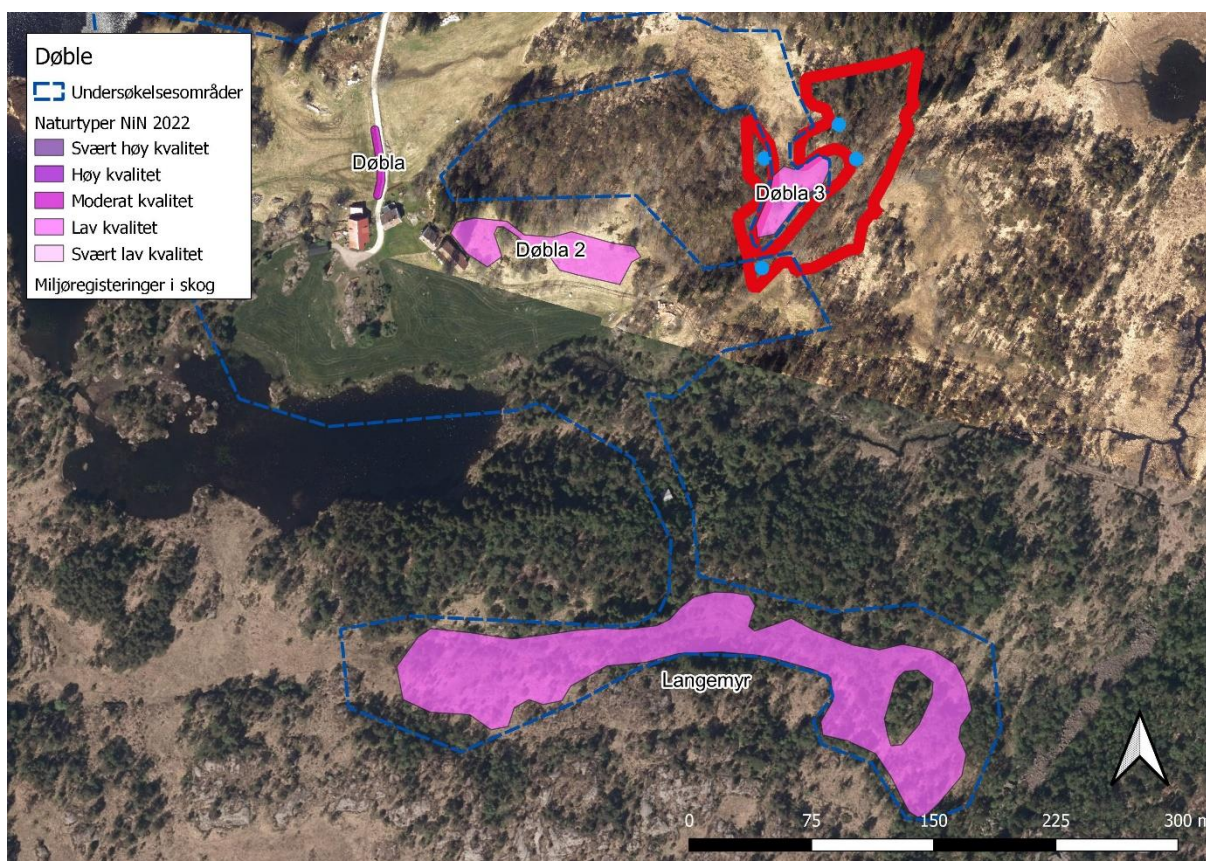
Figur 2. Ortofotogram av innmarka på Døble fra 1973. Skillet mellom fulldyrka mark og eng er tydelig, og utgjør del av grunnlaget for hvilke arealer som regnes som semi-naturlig eng i dag. Fra <https://kart.finn.no/>.

2 Status

Det meste av jordene i området har vært pløyd og dyrket og/eller gjødslet, og har dermed ikke kvalitet som semi-naturlig eng. Ved kartleggingene i 2021 er to engteiger og én trolig semi-naturlig myr avgrenset som naturtyper med lav lokalitetskvalitet, i tillegg til en artsrik veikant med moderat lokalitetskvalitet, se tabell 1 og figur 3.

Tabell 1: Naturtypelokaliteter registrert etter MI i 2021 innenfor undersøkelseområdet på Døbla. Kun slåttemark / semi-naturlig eng er vurdert etter DN13 som grunnlag for vurdering av status som utvalgt naturtype. I.v. = ikke vurdert.

Naturbase-Id	Områdenavn	Naturtype	Lokalitetskvalitet	DN13-verdi	Areal
NINFP2110019690	Døbla	Eng-aktig sterkt endret fastmark	Moderat kvalitet	I.v.	0,23 daa
NINFP2110019691	Døbla 2	Semi-naturlig eng	Lav kvalitet	C-verdi	2,0 daa
NINFP2210073885	Døbla 2	Slåttemark	Lav kvalitet	C-verdi	1,0 daa
NINFP2210073913	Langemyr	Semi-naturlig myr	Lav kvalitet	C-verdi	14,8 daa

Figur 3. Avgrensninger av slåttemarker og slåtte-/beitemyr på Døble, kartlagt etter MI i 2021. Rød avgrensning og blå prikker i østre del er Miljøregistreringer i Skog (MiS), gammel lågurt-eikeskog (rød) og store eiker (blå prikker).

De to englokalitetene Døble 2 og 3 er av intermedier type (T32-C-4), til dels med svakt preg av gjødsling (T32-C-6), og med mindre arealer tørreng (T32-C-14). Spesielt på deler av Døbla 2 er det en god del storvokste gras som hundegras, sølvbunke, rødsvingel og englodnegras, dessuten mye engsyre, arter som alle indikerer gjødsling og gjengroing. Av mer typiske arter for semi-naturlig eng forekommer prestekrage, blåklokke, gulaks, tepperot, engfrytle, knollerteknapp og kystmaure. Det er trolig noe større arealer enn de som er blitt avgrenset som naturtypelokalitet som kan restaureres til eng.

Langemyr er kartlagt som semi-naturlig myr. Den vurderes også til en svak C-verdi. Her er en del ung bjørk og furu, og det er til dels tuete. I feltsjiktet vokser blåtopp, slåttestarr, tepperot og stedvis en del gulaks. Naturkvalitetene er begrensede i dag, men myra kan restaureres som slåtte-/beitemyr ved å rydde mer kratt og få på beitedyr, evt. slå noen arealer.

Veikant ved huset er kartlagt som eng-liknende sterkt endret mark (artsrik veikant). Her er det dels en del tørrengpreg, med arter som hårsveve, smørbukk, blåklokke, smalkjempe og rødkløver, men her finnes også noen friskere partier med hanekam. Den artsrike kanten er smal, og storvokste arter som hundekjeks tar fort over på sidene.

De store eikene ville ha vært kartlagt som egne naturtyper, men de står i hovedsak utenfor det areal som var avgrenset som undersøkelsesområde i 2021. Det er trolig én som er innenfor og som burde ha vært kartlagt. Flere av eikene har status som utvalgt naturtype hul eik etter forskrift for utvalgte naturtyper.

Den lille myra ved Kvernhuset ble ikke vurdert som truet naturtype i denne omgang. Den har trolig vært skjøttet som slåtte-myra, men nå dominerer bjørnemose over store areal, og det er ellers tuete med gras og starr. Noe tepperot og gulaks vokser også her. Det er trolig mulig å restaurere dette som slåtte-myra, men det vurderes som krevende med tanke på den totale dominansen av bjørnemose på deler av arealet.

Det ble ikke funnet noen truede eller veldig spesielle arter i området. Men arter som hane-kam, hårsveve, blåkløkke, prestekrage, knollerte-knapp og kystmaure er «gode» engarter.

3 Skjøtselsforslag

Areal som er prioritert for restaurering og skjøtsel er delt inn i skjøtselssoner etter naturkvalitet og skjøtselsbehov. For engene er det valgt å utvide skjøtselsarealet noe, fordi det vurderes å være mulig å restaurere noe større areal enn det som ble kartlagt i 2021.

- Sone 1 er kartlagte engar med inntilliggende areal som har potensial for å restaureres til slåtte-mark.
- Sone 2 er våteng / semi-naturlig myr.
- Sone 3 er artsrik veikant

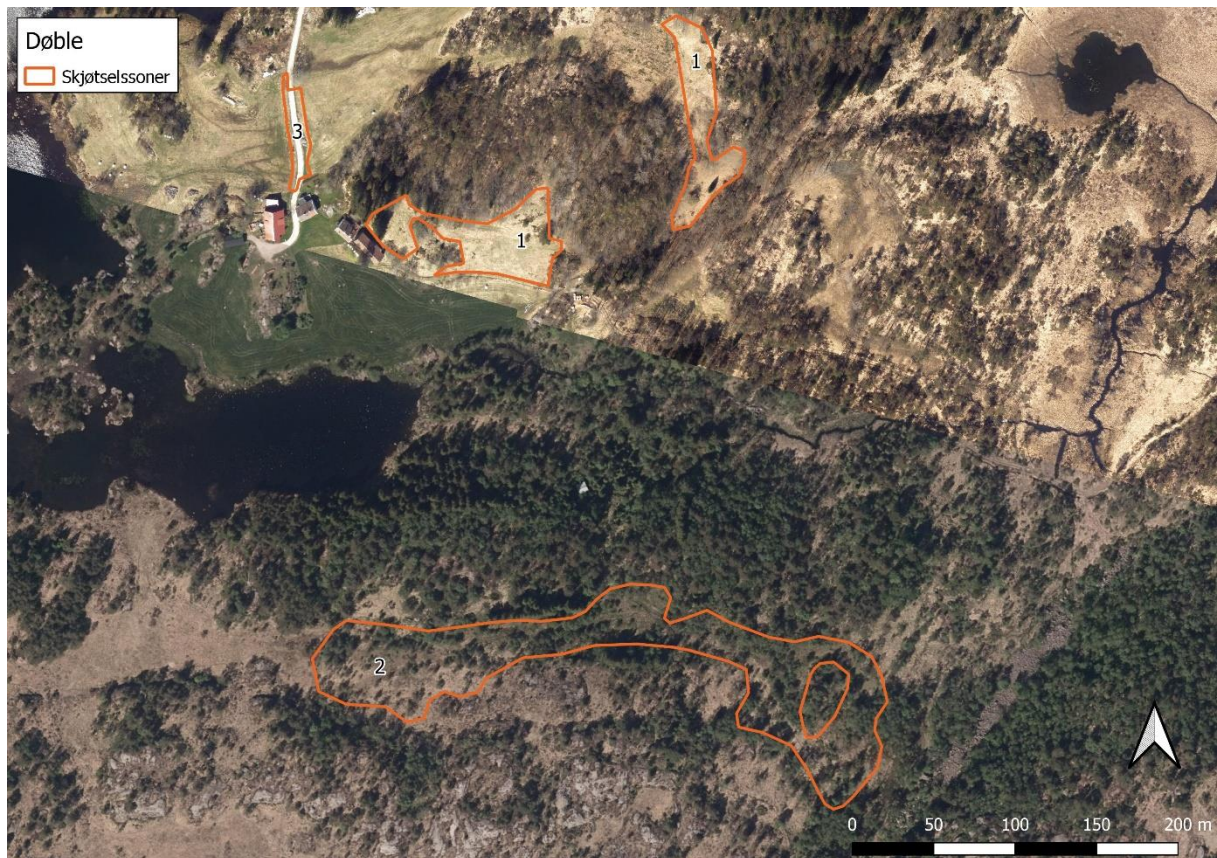
Sonene vises i figur 4 og mer detaljert for innmarka i figur 5.

3.1 Mål for tiltak/restaurering

Hovedmål: Restaurere og ivareta et verdifullt kulturlandskap med slåtteenger og slåtte-/beitemyrer med tilhørende artsmangfold, gjennom aktiv skjøtsel.

Delmål:

- Øke arealet med funksjonell eng som skjøttes som slåtte-mark.
- Restaurere Langemyr som beitemyr, evt. mindre areal til slåtte-myra.
- Øke andelen arter knyttet til ugjødsel semi-naturlig eng, slik som blåkløkke, hårsveve, tepperot, prestekrage, knollerte-knapp, gulaks, kystmaure og hane-kam.
- Redusere mengden storvokste gjengroingsarter og nitrofile arter som hundekjeks, engsyre, sølvbunke, hundegras (i engene) og blåtopp (i myra).

Figur 4. Døble, skjøtselssoner som omtales videre.

Figur 5: Detaljert soneinndeling for engene i innmarka på Døble.

3.2 Aktuelle skjottelstiltak

Lokaliteten trenger noe restaurering og slått for om mulig øke verdien av slåttemarkene.

Sone 1 (3,4 daa + 2,5 daa):

- Fjern oppslag av ung furu, gran, einer og løvkratt fra engene. Alt hogstavfall fjernes fra området.
- Årlig slått, etter at de fleste engplantene har avblomstret, oftest ikke før 15. juli. Slåttetidspunktet vil variere fra år til år ut fra variasjoner i været og vekstsesongen. Slå ikke lavere enn 5 cm (ikke plenkort) for å skåne engplantene. Høyet bakketørkes i 2-3 dager. Vend gjerne høyet 1-2 ganger i løpet av bakketørkeperioden, det kan bidra til å spre frøene. Rak sammen høyet og fjern det fra enga. Rak grundig for at frøene skal komme i kontakt med jorda og for å fjerne eventuell mose. Ved dårlig vær bør vått høy ikke bli liggende så lenge at det går i oppløsning og tilbakefører næring til enga. Raking/riving som danner små sår i vegetasjonsdekket er viktig for at frø av urter skal kunne frø seg effektivt.
- Etterbeite med sau på høsten etter slått.
- Sone 1.2 har større andel nitrofile og uønskede arter. For å redusere mengden av disse artene utføres en ekstra restaureringsslått de tre første årene. Det utføres to slåtter, hvor første slått gjennomføres i juni (før St. Hans) og andre slått etter 15. juli hvor etterveksten bestemmer

slåttetidspunktet. Det er ved restaureringsslått i juni viktig at slåttmateriale fjernes rett etter slått for å forhindre frøspredning av de uønskete artene og begrense gjødseleffekten ved nedbryting av materialet.

- For å få vekk gammelt fjorårsgras kan man år om annet utføre vårbrenning. Dette er spesielt aktuelt i en restaureringsfase etter at engene ikke har vært i bruk på lenge. Etter restaureringsperioden på noen år bør det trolig ikke brennes årlig. Det er spesielt aktuelt med brenning de år en ikke har fått fjernet all etterveksten på høsten, og det er igjen mye fjorårsgras.
- Gjødsele må ikke brukes på engene, men gjødsele som kommer fra dyra på høstbeite kan bli liggende.
- Områdene kan slås med tohjulsslåmaskin, ljå eller ryddesag med blad. Ikke bruk tunge maskiner som kan påføre komprimering av jorda og kjøreskader.

Sone 2 (14,7 daa):

- Fjerne gjengroingstrær og busker fra myra. Det er i hovedsak relativt unge trær av bjørk og noe furu. Klipp bort busker og kratt ute på myrene. Alt hogstavfall fjernes fra området. Eventuelle gamle furuer i kantene og på «øyer» i myra bør spares.
- Beite gjennom hele sesongen. Beite kan gjerne starte tidlig i sesongen for å få beitet ned blåtopp (skuddene er lite attraktive beiteplanter senere på sesongen).
- Vårbrenning kan gjerne gjøres på lik linje med i engene, spesielt i en restaureringsperiode, men til dels også senere.
- Et mindre areal av myra kunne evt. vært skjøttet som slåttemyr. En må da velge et areal (forslagsvis i østre del) med forholdsvis lite tuer. Arealet må i tilfelle skjermes for beite til etter slått. Slått gjøres på lik måte som i engene, men det er mulig at det ikke bør slås mer enn annethvert år, foruten i en oppstartfase hvor en slår årlig de første to-tre årene. Tuer kan fjernes manuelt med spade eller ved å skjære gjennom tuene med ryddesag. Tuene bør fjernes på våren. Plantematerialet må fjernes fra området.

Sone 3 (0,7 daa):

- Slått av veikantvegetasjonen på same måte som engene i sone 1. Foreslått areal med veikant som kan restaureres og skjøttes er noe større enn det som ble kartlagt i 2021. De tørreste delene nærmest veien trenger muligens ikke slått hvert år. Lenger ned i skrenten hvor det er mye hundekjeks bør det derimot slås årlig (evt. to ganger), og slåtteavfallet bør fjernes rett etter slått for å forhindre frøspredning av de uønskete artene og begrense gjødseleffekten ved nedbryting av materialet.

Andre tiltak:

De store eikene nær slåtteeengen Døble 3 (Rustad) er viktige for arts mangfoldet og viktige å ta vare på. Skogen her bør i hovedsak få stå urørt, men for de eikene som står i kantsonen mot enga kan en gjerne åpne opp forsiktig i vegetasjonen rundt. Dette gjøres ved å fjerne noen av de mindre trærne og krattet som står inntil disse eikene, slik at trærne får mer lys. Dette gjøres forsiktig over noen år, for at eikene ikke skal få lyssjokk. Døde greiner på eikene er viktige for arts mangfoldet, og må ikke fjernes.

3.3 Oppfølging

Slåttemarkene bør rekartlegges/revurderes etter ca. 5 år, for å vurdere om de kan ha status som utvalgt naturtype (minimum B-verdi). Engene har kvaliteter som kan videreutvikles med målrettet skjøtsel. Ved rekartlegging må det også undersøkes om tiltakene har hatt god effekt, og om det evt. er behov for å justere tiltakene i planen.

4 Kilder

- Artsdatabanken. 2018. Norsk rødliste for Naturtyper 2018. <https://www.artsdatabanken.no/rodlistefornaturtyper>
- Artsdatabanken og GBIF Norge. 2022. Artskart - internettportal for artssøk. <http://artskart.artsdatabanken.no/>
- Direktoratet for Naturforvaltning. 2007. Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13. 2. utgave 2006 (oppdatert 2007). DN-håndbok 13. https://www.miljodirektoratet.no/globalassets/publikasjoner/dirnat2/attachment/54/handbok-13-080408_low.pdf
- Miljødirektoratet. 2021. Kartleggingsinstruks - Kartlegging av terrestriske naturtyper etter NiN2., s.374. <https://www.miljodirektoratet.no/publikasjoner/2021/februar-2021/kartleggingsinstruks---kartlegging-av-terrestriske-naturtyper-etter-nin2/>
- NGU. 2022a. Interaktivt berggrunnskart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste. <https://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>
- NGU. 2022b. Interaktivt løsmassekart fra Norges geologiske undersøkelser sin digitale karttjeneste. http://geo.ngu.no/kart/losmasse_mobil/
- Riksantikvaren. 2022. Kulturminnesøk. Hentet 18.03.2022 fra <https://www.kulturminnesok.no/>.

Vedlegg

Bilder

Figur 6. Engene på Døble (sone 1) har ikke vært skjøttet på en stund, og det er mye gjengroing med ung furu og høyvokste gras. Trær og småkratt bør fjernes og engene skjøttes med slått, En kan gjerne brenne fjorårsgras tidlig om våren, spesielt de første årene. UTM sone 32 Ø 398947 N 6446194, sett mot sørvest. Foto: Anders Thylén.

Figur 7: Langemyr. Bjørk, smågran og kratt bør fjernes fra myra. Beite bør starte tidlig på sesongen. En kan gjerne også brenne graset i myra de første årene. UTM sone 32 Ø 398914 N 6445944, sett mot øst. Foto: Anders Thylén.

Figur 8. I østre del av Langemyr er det noen partier med mindre tuer, som om ønskelig kan skjøttes som slåttemyr. Mye av bjørka bør fjernes. UTM sone 32 Ø 399108 N 6445935, sett mot sør. Foto: Anders Thylén.

Figur 9: Artsrik veikant med bl.a. hårsveve i øvre del, og gjengroingsarter som hundekjeks lenger ned i veiskrenten. Begge sider av veien kan gjerne skjøttes med slått, også lenger ned i skrenten enn i dag. Slåtteavfall fra de nedre næringsrike delene bør fjernes umiddelbart. UTM sone 32 Ø 398798 N 6446228, sett mot nord. Foto: Anders Thylén.

Figur 10: Myra inntil kvernhuset er svært overgrodd med bjørnemose, og det vurderes at denne vil være vanskelig å restaurere som slåtteyr. UTM sone 32 Ø 399021 N 6446057, sett mot øst. Foto: Anders Thylén.

Figur 11: De store eikene inntil enga ved Rustad er viktige naturelementer å ta vare på. Man kan evt. åpne opp litt i kantsonen mot enga ved å fjerne noen mindre trær av bjørk, gran og ung hassel, slik at eikene får mer lys til stammen. Grove hasselkratt spares. Rydding kan gjøres gradvis over noen år. Døde greiner på eikene må beholdes, og greiner som evt. faller til bakken spares (men legges inn i skogkant, slik at de ikke kommer i veien for slåtten. UTM sone 32 Ø 399062 N 6446233, sett mot nordøst. Foto: Anders Thylén.

Figur 12: Bilder fra familien Døble. Til venstre brenning av daugras i engene våren 2022. Dette er et godt restaureringstiltak de første årene, og kan senere gjentas som skjøtselstiltak innimellom. Til høyre: Selje er et viktig tre for pollinerende insekter, spesielt humler tidlig om våren. Gamle seljer, og gamle løvtrær generelt, er viktige å ivareta i kantene av engene for i skjul, mat m.m. til fugler , insekter og andre dyr.

Naturtypelokalitet(er)

Døbla

NiN-ID: NINFP2110019690

Naturtype: D5 Eng-aktig sterkt endret fastmark (ntyp_D05)

Kartlagt: 23/06/2021

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 223 m²

Tilstandsvurdering: Moderat

Naturmangfoldvurdering: Moderat

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Moderat kvalitet

Tilstand beskrivelse: Smal veikant som blir svært ekstensivt skjøtta for å holde åpent. Noe gjengroing i nedre del av skrent tilsier brakkleggingsfase. Hevdintensitet og brakkleggingsfase tilsier moderat tilstand..

Naturmangfold beskrivelse: Urterik veikant med flere tørrbakkearter. Ingen funn av rødlistearter, men tre habitatspesifikke arter: blåklomme, prestekrage og smalkjempe. Antall arter er utslagsgivende for moderat naturmangfold..

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13: Ikke vurdert.

Døbla 2

NiN-ID: NINFP2210019691

Naturtype: D2 Semi-naturlig eng (ntyp_D02)

Kartlagt: 21/06/2021

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 2,0 km²

Tilstandsvurdering: Dårlig

Naturmangfoldvurdering: Lite

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Lav kvalitet

Tilstand beskrivelse: Engteig som ikke hevdes per i dag, men som likevel ikke er veldig gjengrodd. Ikke funn av fremmedarter. Derimot en del «ugress» og nitrogenkrevende arter, trolig påvirket av gjødsling. Fravær av hevd utslagsgivende for dårlig tilstand.

Naturmangfold beskrivelse: Lite engareal, ingen funn av rødlistearter og svært få gode engarter gir lite naturmangfold. Noe tørrbakkepreg. To habitatspesifikke arter registrert, prestekrage og blåklomme.

Usikkerhet: Få gode engarter og en del «ugress» gjør at det er noe usikkert om lokaliteten kommer inn under typen. Er trolig riktig, og lett gjødsling har påvirket artssammensetningen.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13: Etter faktaark for slåttemark fra 2018 oppnår lokaliteten middels-høy vekt på areal og middels vekt på typevariasjon da eng i noe grad har varierende næringsforhold. Den oppnår lav eller ingen vekt på tyngdepunkter, da kun tre arter er registrert, og disse forekommer relativt fåtallig. Det er ikke registrert rødlistede arter. Den oppnår lav vekt på tilstand og påvirkning da lokaliteten med noen unntak ikke er hevdet siden 1970-tallet. Restaurering er startet i 2021. Til sist oppnår den middels vekt på landskapsøkologi, da det ligger flere enger under 1 km fra denne lokaliteten. Samlet sett oppnår lokaliteten foreløpig verdien lokalt viktig – C, men er på grensen til å ikke skulle kartlegges. Verdien kan styrkes gjennom videre målrettet restaurering.

.....

Døbla 3

NiN-ID: NINFP2210073885

Naturtype: D2 Semi-naturlig eng (ntyp_D02)

Kartlagt: 21/06/2021

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 1,0 km²

Tilstandsvurdering: Dårlig

Naturmangfoldvurdering: Lite

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Lav kvalitet

Tilstand beskrivelse: Engteig som ikke hevdes per i dag, men som likevel ikke er veldig gjengrodd. Ikke funn av fremmedarter. Trolig svakt påvirket av gjødsling. Fravær av hevd utslagsgivende for dårlig tilstand.

Naturmangfold beskrivelse: Lite engareal, ingen funn av rødlistearter og svært få gode engarter gir lite naturmangfold. Noe tørrbakkepreg. Ingen habitatspesifikke arter registrert.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13: Etter faktaark for slåttemark fra 2018 får lokaliteten middels vekt på areal og lav vekt på typevariasjon. Den oppnår lav eller ingen vekt på tyngdepunkter, da kun to arter er registrert (kystmaure og engfrytle). Det er ikke registrert rødlistede arter. Den oppnår lav vekt på tilstand og påvirkning da lokaliteten med noen unntak ikke er hevdet siden 1970-tallet. Restaurering er startet i 2021. Til sist oppnår den middels vekt på landskapsøkologi, da det ligger flere enger under 1 km fra denne lokaliteten. Samlet sett oppnår lokaliteten foreløpig verdien lokalt viktig – C, men er på grensen til å ikke skulle kartlegges. Verdien kan styrkes gjennom videre målrettet restaurering.

.....

Langemyr

NiN-ID: NINFP2210073913

Naturtype: E15 Semi-naturlig myr (ntyp_E15)

Kartlagt: 23/06/2021

Nøyaktighet: Meget god (5 - 20m)

Størrelse: 14,8 km²

Tilstandsvurdering: Dårlig

Naturmangfoldvurdering: Moderat

Samlet lokalitetskvalitet basert på Miljødirektoratets instruks: Lav kvalitet

Tilstand beskrivelse: Slåtte/beitemyr som har vært grøftet. Trolig dyrket opp langt tilbake, og slått i en periode fram mot 1970. Senere i gjengroing, og nå spredt tresjikt av framfor alt bjørk. Grøfting i kombinasjon med dekning av gjengroingstrær utslagsgivende for dårlig tilstand.

Naturmangfold beskrivelse: Middels stort areal utslagsgivende for moderat naturmangfold. Ingen funn av rødlistearter og ingen av kalkindikatorer.

Usikkerhet: Usikker typifisering i grenseland mellom semi-naturlig myr og våteng. Har trolig også vært dyrket opp langt tilbake, og noe usikkert om kvalifiserer som semi-naturlig. Trolig slåttepreget, men likevel noe tuete. Har ikke vært slått siden 1970-tallet.

Verdivurdering basert på DN-Håndbok 13: Etter faktaark for slåttemyr fra 2015 får lokaliteten lav vekt for areal og arts mangfold, da myra er kalkfattig og det ikke er registrert rødlistede arter. Den får lav vekt på hevd (tilstand) da den ikke er hevdet siden 1970-tallet. Restaurering er startet i 2021. Til sist får den lav-middels vekt på landskapsøkologi, da det er en del semi-naturlige myrer i regionen. Samlet sett oppnår lokaliteten foreløpig verdien lokalt viktig – C, men er på grensen til å ikke skulle kartlegges. Verdien kan styrkes gjennom videre målrettet restaurering.

Biofokus

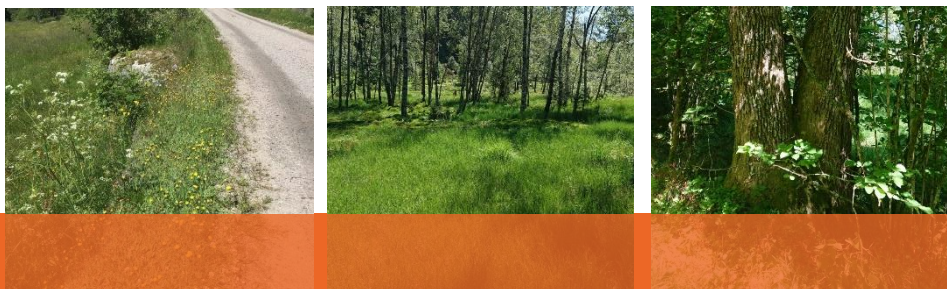
– for et godt kunnskapsgrunnlag

Biofokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. Biofokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. Biofokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. Biofokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir den digitale rapportserien **Biofokus rapport**.

Biofokus rapport 2022–057
ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8449-092-2

Gaustadalléen 21
NO-0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
biofokus.no